

HÁROMSZÉK

független napilap

SEPSISZENTGYÖRGY
1996. JÚNIUS 15.
1760. szám
ÁRA 300 lej
Előfizetőknek 193 lej

SZOMBAT

SAJTÓTÁJÉKOZTATÓ
A MEGYEI TANFELÜGYELŐSÉGEN

Év végi számvetés

Az 1995—96-os tanév eredményeinek kiértékelésére tartott — hat év óta első — sajtó-értekezlet a reformügyi főtanfelügyelő-helyettes rövid beszámolóival kezdődött. **Korodi Hajnalka** a tanügyi reform kibontakozásának fő akadályát abban látja, hogy sajnálatos módon mind az iskolák, mind a tanfelügyelőségek, mind a minisztérium szintjén sok az olyan ember, aki nem érzi ennek fontosságát, néhol ellenállás is tapasztalható, amin különösebben nem kell meglepődünk, hisz a változásra a pedagógustársadalom tagjai sem lehetnek jobban felkészülve, mint a lakosság más rétegei. A reformot nem utasítások alapján lehet megvalósítani, hanem alulról induló kezdeménnyel, s munkájában ezt ő messzemenően szem előtt tartotta. A tanügyminisztériumtól kapott — néhol hézagos, ellentmondásos, de használható — reformterv alapján kellett dolgoznia, s a tanügyi egy részében élő változásra való készségre alapozott. Menet közben tanult ő is, részt vett az országban szervezett összes nemzetközi vagy neves hazai szakemberek által

szervezett tanácskozáson, továbbképző kurzusokon, szimpóziumokon, s igyekezett az óvónőkön, tanítónőkön át tanárokig, igazgatókig ismereteit átadni, munkájukat koordinálni, vezetnie. Az oktatók és gyermekek kreativitására alapozó módszerek térhódítását és az alternatív oktatási programok meghonosítását tartotta elsőrendű feladatának, és az eredmények is látványosabbak lehetnének, ha elkészültek volna a megfelelő tantervek és tankönyvek. E téren a román oktatás a magyarnál kissé előbb jár, a 250 alternatív tankönyvből 8-at már használnak. Foglalkoztak a tankönyv és az oktatási alternatíva megválasztásának mi-kéntjével, fogódzót nyújtottak az e téren még meglehetősen tájékozatlan pedagógustársadalomnak, de nem hanyagolták el az iskolavezetés-menedzselés kérdéskörét, s nagy hangsúlyt fektettek a személyi — tanár-diák, pedagógus-szülő — kapcsolatok pszichológiájának ismertetésére, a kommunikációs nehézségek feloldására.

(folytatása a 2. oldalon)

SIMÓ

Kézdimentonosi hírhalom

● Az 1992-es helyhatósági választásokhoz viszonyítva, amikor 554-en járultak az urnák elé, idén 540-en szavaztak. **Marti Imre** (RMDSZ) és **Sovejan Constantin** (RNEP) kaptak mandátumot innen Berek község tanácsába.

● A kéntartalmú vizérel még az Ókirályságban is híres kézdimentonosi gyógyfürdő — **Büdöskút** — szeptember 20-ig tart nyitva. A reumás betegségek kezelésére alkalmas fürdőt a **Biró testvérek**, **Antal és Zoltán** bérlik a berecki polgármesteri hivataltól. Egy fürdés ára 2000 lej, szállást hat vendégnek tudnak biztosítani faházikókban, de zsúfoltság esetén —

ami ritkán szokott előfordulni — sátorozásra is van lehetőség.

● Amíg Berekben óriási kultúrházat építettek, a községhez tartozó falucskában nagyon rossz állapotban leledzik az iskola és a kultúrotthon épülete: hiányoznak a cserepek, a vakolat máladozik, kopott a meszelés és rossz a nagyterem padlózata. De a román templom melletti óvoda épülete sem néz ki jobban. **Marti Imre**, a falu képviselője a berecki tanácsban elmondta, hogy a nyári szünetben sor kerül ezeknek a felújítására.

(folytatása a 2. oldalon)

(MARTONOSI)

Vendégünk volt a Magyar Szemle

(összeállításunk a 4. oldalon)

Balról jobbra: Szabados György, Czákó Gábor, Szűcs Géza, Entz Géza és Dózsa Tamás a Magyar Szemle-találkozóon

Gaudeamus igitur

— csendül fel évről évre a ballagók búcsúdal. Az elmúlt héten s ma megyénkben 1553 végzős diák vett/vesz vándorbotot kezébe. Falatnyi kenyert, darabka radirt s ceruzát, holmi apróságot, a felejthetetlen diákévek filléres s mégis drága emlékeit viszik magukkal elfelé ballagtukban, az utolsó osztályfőnöki órától kijövet. És mindazt a tudást, amelyet az iskolapadokban eltöltött hol vidám, hol keserves napok alatt szereztek. Vajon mire elég ez az útravaló? **Sepsiszentgyörgyön** a Székely Mikó Kollégiumban 129-en, a **Mikes Kelemen Liceumban** 120-an, a **Puskás Tivadar Szakközépiskolában** 52-en, a **Közgazdasági Iskolaközpontban** 110-en, a **Művészeti Liceumban** 43-an, az **Olt Textilipari Iskolacsoportban** 57-en, a **Mezőgazdasági Iskolacsoportban** 18-an, a **Perspektiva Ipari Szakközépiskolában** 11-en, **Kézdivásárhelyen** a **Nagy Mózes Elméleti Liceumban** 111-en, a **Bod Péter Tanítóképzőben** 114-en, a **Gábor Áron Liceumban** 107-en, az **Apor Péter Liceumban** 61-en, **Kovácsán** a **Körösi Csoma Sándor Iskolaközpontban** 67-en, **Barótan** a **Baróti Szabó Dávid Középiskolában** 113-an végeznek az idén. A sok-sok ajándék s jutalomkönyv, ölnyi virág, jó tanács mellé kívánunk mindannyiuknak: **SIKERT, SIKERT, SIKERT!** Az érettségien, egyetemi és főiskolai felvételin. Az életben.

BENKÓ

Máról holnapra

„A hivatalnak packázásai...”

— szolid meditáció —

Időnként furábbnál furább hírek röpönnék fel, bevilágítván a kampánycsendben szunnyadó miortitikus romániai térséget, vajha fénycsóvjuk némely fejekben is megvilágosodásokat támaszt? (Nyilván, olyasféle fejekre gondolunk, melyekben nagyobb sötétség honol, mint a bika szarvában...) Most épp azt hallom, lehet, igaz, lehet, nem, mindenesetre jellemző, hogy **Stoica**, a **Caritas** mindenható atyja váratlanul kiszabadulván a tömlécből, mostantól szabadlábban védekezhet (?). Mindegyáltalán nem véletlen, tekintve, hogy az újraválasztott kolozsvári bíró mostanában több sajtóértekezletén is megígérte „népének”, hogy mindent megtesz „az ártatlanul meghurcolt” **Caritas**-vezér kiszabadítása érdekében.

Lám, ígéretei nem maradtak pusztába kiáltott szavak, a híres-neves-nevezetes kolozsvári pilótajáték atyja kiszabadult. Mindez jelzi, hogy **Funar** korántsem feledékeny — van más erénye s bizonyára hibája is éppen elég! —, nagyon jól tudja, mivel tartozik az általa még a **Caritas** fénykorában a román szellem zseniális megnyilvánulásaként méltatott pilótajáték-feltalálónak, aki — emlékezzünk, ezt mondta még néhány esztendeje **Funar**, a volt blokkfelelős — „káprázatos elgondolásával egy csapásra, máról holnapra gazdaggá teszi az egész román népet, sőt, még a magyarokat, cigányokat, más nemzetiségűeket is, feltéve, ha játszanak...”

Tudjuk, mi lett a vége. Az értelemszerűen kiszámítható összeomlás. **Stoica** bejelentette a csődöt, nem tudott immár fizetni, **Funar** alkalmazottai összeszedték a pénztáruk mellé helyezett óriási vasperselyeket, melyekben a

boldog nyertesek a kolozsvári városi tanács részére adakoztak, s a **Caritas** beszüntette működését.

Köd és kiábrándulás maradt utána, a megbilincselte **Stoica** képe bejárta a sajtót, a méltatlankodó százezrek futottak pénzüket után, amit soha nem kaptak meg, de a **Caritas** Funarnak átutalt adományából a szellem örök dicsőségére elkészült például az **Avram Iancu-szobor**, igaz, mint műalkotás nem a legsikeresebb, viszont megálmodójához hasonlóan éber kerti törpeként vigyázza a kolozsvár-napocai tetőket. Ezzel együtt egy szomorú, idősebb kolozsvári román férfiú megjegyzését is idézném: „A mi **Avram Iancu**nk azért jobb szobrot érdemelt volna!...”

Ami nem vitás.

Vitatnivaló egyébként is van elég, ahogy megszokhatjuk, a **Stoica**-ügyben is egyre késett az ítélethezatal. Ami nem is csoda, kies hazánkban napi érdekekhez szabják a törvényt, s kéz kezet mos alapon intézik az efféle ügyeket. Így kerülhetnek egyik napról a másikra nevelésügyi óvadékok s még háborzongatóbb és perfidebb magyarázatok kíséretében szabadlábba rettegő bűnözők, így állhat **Corneliu Vadim Tudor** zugköltő és népboldogító több mint száz pere... Amikor néhány hónapja óriási meglepetést keltve **Pitu**lescu tábornok, a román rendőrség főnöke beadta lemondását, hivatásában való meghasonlását úgy magyarázta, hogy tovább már nem röhögte magát. Emberei, életük kockázatásával, nevelésügyi fizetés fejében, éjt nappá téve ügyködnek, hogy elfogjanak s rács mögé juttassanak adócsalókat, sikkasztókat, kábítószer-kereskedőket, maffiózókat. Ha néha sikerül egy-egy mák-virágot elkapni, előbb-utóbb az igazságszolgáltatás korifeusai nevelésügyi indokokkal helyezik szabadlábba őket, s kezdődhet minden előlről. **Pitu**lescu ment, a helyzet maradt, a magyarázatokkal Dunát lehetne rekeszteni, a gonosztevők pedig röhöghetnek markukba...

Így megy ez az eredeti demokráciában...

BOGDÁN LÁSZLÓ